

ANOTACE

První část práce podává teoretický úvod do problematiky kariérového poradenství a volby další vhodné vzdělávací cesty, jsou objasněny důležité pojmy probíraného tématu. Je představena struktura poradenského systému v ČR, vybrané modely teorií kariérového vývoje, charakteristika vývojového období na rozhraní pubescence a adolescence s ohledem na volbu další vzdělávací cesty na konci studia základní školy. Seznamuje s poradenským vyšetřením, s používanými metodami, technikami, oblastmi zájmu. Dále seznamuje se základními principy systemického přístupu a charakteristikami systemického rozhovoru. Empirická část práce přináší teoreticko-metodologická východiska, ze kterých šetření vychází a konkrétní kazuistiky, které demonstrují v situaci poradenské konzultace hledání souladu mezi osobností žáků, předpoklady pro výkon určitého povolání, nejistotou, neznalostí a nedostatečnou připraveností při volbě jejich další vzdělávací cesty. V kazuistikách i diskusi se práce snaží poukázat na užitečnost a přínos zvoleného systemického přístupu a rozhovoru právě v procesu vlastního poradenství. Snaží se poukázat na vhodnost systemického přístupu jako teoretického a filozofického rámce kariérního poradce v kontextu poradenské situace s dítětem a jeho rodiči. Práce ukazuje, že tento přístup uplatňovaný v rozhovoru pomáhá tím, že poradce pouze nepředkládá stanoviska, pozice, názory, ale vytváří prostor k přemýšlení o možnostech. Prostor vzniká kladením otázek poradce a vybízí klienty hledáním odpovědí k aktivnímu přemýšlení o budoucích životních projektech mladého člověka, které se tak stávají pro klienta lépe zvládnutelnými, srozumitelnými, smysluplnými a přinášejí klientům pocity lepší kontroly v nové životní situaci.

Klíčová slova:

Kariérní poradenství, volba další vhodné vzdělávací cesty, kariérový poradce, kariérní připravenost, systemický přístup, vhodné způsoby kladení otázek.